

ning om, hvilke tanker regeringen gjorde sig med hensyn til den lovgivning, der skulle afløse prisstoppet, når dette ophørte. Han havde i øvrigt en ikke ringe sympati for forslaget.

Derimod kunne *Sigsgaard* (VS) på forhånd meddele, at han ikke kunne anbefale lovforslaget, som han efter sin bedste overbevisning fandt ikke ville kunne komme til at virke.

Lovforslaget henvistes derefter til behandling i et *folketingsudvalg på 21 medlemmer*, som afgav betænkning allerede den 9. oktober. I denne stillede et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) en række ændringsforslag, herunder forslag om, at handelsministeren inden udgangen af november 1970 skulle fremsætte lovforslag om den kommende, mere permanente pris- og avancelovgivning.

Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) udtalte, at man måtte nære betænkelighed ved at medvirke til forslagets gennemførelse under de nugældende omstændigheder. Mindretallet udtalte videre:

„Prisstoppet er forelagt som den eneste præciserede del af regeringens samlede oplæg med det formål at skabe baggrund for arbejdsmarkedets forhandlinger.

Det har derfor været socialistisk folkeparti magtpåliggende at undersøge, om denne baggrund har realitet.

Regeringen har imidlertid ikke tilkendegivet, hvilke prisforanstaltninger den vil iværksætte efter 1. marts 1971, når de opådemedede prisstigninger presser på og de nye overenskomster skal virke.

Det må dernæst vække bekymring, at loven, trods dens tilsyneladende altomfattende karakter, lader store områder uberørt. Det gælder fødevarer, som omfattes af torvehandel og auktioner, og det gælder byggeriets priser, idet forslaget ganske vist omfatter byggematerialer, men undtager licitationer og dermed prisdannelsen i nybyggeriet.

Regeringen har ingen tanker om stop for den inflationsfremmende stigning i priserne på jord og fast ejendom eller om andre foranstaltninger mod prisstigninger indenfor byggebranchen.

Det er dernæst afvist at indføre et avancestop, som kunne sikre, at fald i import- og råvarepriser slår igennem i forbrugerpriserne.

Metoden for forslagets fremsættelse med tilbagegående virkning og det relativt lange tidsrum, der er hengået mellem forslagets bebudelse og dets iværksættelse, har fremkaldt begrundede indvendinger fra erhvervslivet og unødige gener, også for handlende, som virker under effektiv konkurrence. Det er af udvalgsforhandlingerne fremgået, at forslaget i praksis vil medføre en række urimeligheder overfor erhvervslivet.

Det må endvidere forekomme betænkeligt, at der i loven gives monopoltilsynet en vidtgående og ubestemt adgang til dispensationer.

Mindretallet, der kan tiltræde samtlige stillede ændringsforslag,